

Departementet

J.nr. MST-705-00027

Den

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 10 (L 134) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål "Ministeren bedes kommentere henvendelse af 16. april 2008 fra Batteriforeningen m.fl., jf. L 134 - bilag 5."

Svar

Batteriforeningen, KL, affald danmark og Renosam opstiller nogle punkter, som anses som uhensigtsmæssige konsekvenser i forhold til lovforslaget. Ligeledes gennemgås en del yderligere problemstillinger i det vedlagte bilag.

Ad pkt. 1-4:

- *Lovforslaget sikrer ikke indsamlingen af flest mulige batterier*
- *Lovforslaget medfører en masse administrativt bøvvl og bureaukrati for kommuner, affaldsselskaber, producenter, importører og Miljøstyrelsen, som er uden betydning for ordningens miljømæssige resultater*
- *Tværtimod vil den måde, man har valgt at finansiere indsamlingen af batterier fra husholdninger på, begrænse muligheden for at opnå de miljømæssigt bedste resultater*
- *Den måde indsamlingen af batterier finansieres på bør ændres, så den svarer til den måde indsamlingen af elektronikskrot finansieres på.*

Ad 1)

Jeg skal bemærke, at der i beregningen af omkostninger på 10 mio. kr. er taget udgangspunkt i, at det er realistisk at indsamle 50 pct. af batterier. Det kan i øvrig oplyses, at det i batteridirektivet er fastsat, at medlemsstaterne i 2012 skal nå op på en indsamlingsprocent på 25 pct. og i 2016 indsamle 45 pct.

Jeg skal desuden bemærke, at det i lovforslaget er valgt at pålægge kommunerne at stå for indsamlingen af batterierne, idet der allerede er en del kommuner, der indsamler batterier fra husholdningerne via forskellige ord-

ninger. Udgangspunktet i direktivet med hensyn til indsamling er bærbare batterier er indsamling via distributørleddet. Det er vurderet, at en distributørindsamlingsmodel vil være uhensigtsmæssig i samfundsmæssig henseende, idet den vil indebære en oprettelse af et parallelt indsamlingssystem. Modellen vurderes både at være dyrere og mindre effektiv i forhold til indsamling af batterierne.

Jeg mener derfor, at den kommunale indsamling er den mest velegnede løsning til indsamling af de bærbare batterier, der sikrer indsamlingen af flest mulige batterier.

Ad 2)

Batteriforeningen m.fl. angiver, at kommuner og affaldsselskaber skal bruge tid på at dokumentere udgifterne til indsamling af batterierne, idet Miljøstyrelsen og producenterne næppe vil acceptere, at kommunerne blot sender regningen.

Der skal fastsættes en gennemsnitlig omkostning for indsamling af batterier, hvilket kræver, at kommunerne dokumenterer deres udgifter hertil. Det er almindelig praksis, at borgere, virksomheder mv. ikke pålægges en omkostningsdækkende betaling, uden at omkostningens størrelse er dokumenteret.

Jeg skal desuden bemærke, at en opgørelse over omkostningerne vil bidrage til at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed, således som det også fremgår af den politiske aftale om organisering af affaldssektoren af 21. juni 2008.

Ad 3)

Lovforslaget lægger op til, at finansieringen af den kommunale indsamling sker via en betaling fra producenterne, når de markedsfører bærbare batterier, og at beløbet skal fordeles til kommunerne via DUT.

Batteriforeningen m.fl. anfører, at en DUT-fordeling kun rent undtagelsesvist bevirker, at kommunen får et beløb, svarende til de faktiske omkostninger, der er afholdt. Kommunerne må derfor afpasse deres indsamling til det beløb, der tildeles dem via DUT, da kommunerne ikke kan finansiere eventuel underkompensation via enten affaldsgebyrer eller skatten. Således vil disse kommuner basere deres indsamling på den konkrete kompensation og ikke på de miljømæssige resultater, og der vil være kommuner, der ikke kan opfylde de krav til indsamling, der vil blive stillet i bekendtgørelsen.

Det kan nævnes, at kommunerne kompenseres for udgifterne forbundet med indsamlingen via det udvidede totalbalanceprincip. Når der kompenseres efter det udvidede totalbalanceprincip indebærer dette, at kommunerne under ét kompenseres for de udgifter, der er forbundet med den opgave, staten har pålagt dem. Der anvendes almindeligvis ikke andre fordelingsnøgler ved DUT-sager når der er tale om beløb i den foreliggende størrelse, idet dette ville være forbundet med overordentligt store administrative omkostninger.

Det er i lovforslaget estimeret, at omkostningerne til indsamlingen vil ligge på ca. 10 mio. kr. I forbindelse med, at der i bekendtgørelsen skal fastsættes rammer for den kommunale indsamling, vil parterne blive indkaldt til dialogmøder om, hvilke rammer, der skal fastsættes, således at der bliver indsamlet flest mulige batterier, samt om disse indsamlingsrammer harmonerer med det estimerede beløb.

Det kan desuden bemærkes, at hvis det efterfølgende viser sig, at kompensationen til kommunerne for opgaven med indsamling af batterier ligger over eller under fuld omkostningsdækning, vil niveauet blive ændret med henblik på fuld omkostningsdækning over en 4-årig periode.

Ad. 4)

Jeg har i spørgsmål 1 og 3 redegjort for, hvorfor jeg mener, at finansieringen af den kommunale indsamling ikke kan ske på andre måder end den foreslåede.

Som jeg har redegjort ovenfor vedrørende pkt. 1-3, mener jeg ikke, at den valgte finansieringsmodel bevirker, at der sker en ringere indsamling af batterier end ved en alternativ løsning.